

[Skatteministeren]

virker ikke. Og hvis det ændres, for at det skal virke, vil det simpelt hen forhindre rekonstruktioner og medføre en betydelig retsikkerhed.

På den baggrund må jeg afvise det socialdemokratiske forslag.

Stavad (S):

Skatteministeren må undskylde, at jeg i mit første indlæg sagde, at jeg næsten havde fået den opfattelse, at regeringens forslag ikke havde til hensigt at stoppe et hul, men at opretholde et hul.

Grunden til, at jeg nåede frem til det ræsonnement, var, at jeg havde to muligheder. Den ene var, at skatteministeren var ubegavet, den anden, at ministeren rent faktisk med åbne øjne lod hullet stå åbent. Da jeg ikke anser skatteministeren for at være ubegavet, måtte jeg altså landeovre hos den begavede konklusion hos ministeren, der med et smart skaktræk sørgede for at opretholde en fidus, som jeg troede vi var enige om at lukke. Men jeg kan selvfølgelig have draget forkerte konklusioner i den sammenhæng.

Ministeren taler meget om, hvor ubrugeligt det socialdemokratiske forslag er. Jeg mener fortsat, at skatteministeren har uret. Det er jo ikke en konstruktion, vi har opfundet en mørk aften uden at have konsulteret folk, som har stor indsigt i skattespørgsmål. Det er faktisk en bestemmelse, vi har fundet frem til med stort besvær sammen med absolut kyndige skattefolk, fordi skatteministeren ikke ville komme med et udspil, og derfor tror jeg heller ikke på, at skatteministeren har ret. Men jeg synes, det meget godt beviser, hvilken uvilje skatteministeren har haft imod at løse problemerne, at skatteministeren ikke har påpeget på ét eneste tidspunkt, hvordan han så vil lukke de huller, som han jo sådan i sidebemærkninger også selv kommer til at erkende vil eksistere, efter at ministerens forslag måtte blive vedtaget.

Ministerens påstand om, at overførsel af erhvervsmæssig aktivitet til tomme underskudselskaber ikke er noget, der vil ske i det virkelige liv, passer ikke. Vi oplever i øjeblikket ikke som noget unormalt, men som en tendens under udvikling, at man rent faktisk flytter erhvervsmæssig aktivitet fra gode, sunde selskaber over i nye selskaber for efterfølgende at kunne klare sig med en beskatning af den opsparede kapital i selskaberne på 25 pct., nemlig

likvidationsbeskatningen. Hvad skulle forhindre disse selskaber i i stedet at købe et underskudsselskab og flytte en erhvervsmæssig aktivitet derover? Nuvel, ministeren har ret i, at der bliver nogle genvundne afskrivninger i den sammenhæng, og det er jo derfor, jeg siger, at den eneste virkning af en gennemførelse af ministerens forslag vil være, at prisen for et underskud, fra at være 15–20 pct. i dag, måske vil falde til 8–10 pct., men slutresultatet for skattemyndighederne, for det offentlige, dvs. for den kasse, finansministeren skal prøve at få til at stemme, er altså, at vi ikke får én eneste krone mere ind i skat, men at der sker en vis forskydning imellem dem, der har underskuddet, og dem, der køber underskuddet.

Derfor må jeg sige til ministeren, at hvis han mener, han skal kunne stille sig op med åben pande, når det kommer for dagens lys, hvordan denne lovgivning virker, må han i det mindste bidrage til, at de huller, som han også selv erkender eksisterer, bliver lukket.

Jeg synes, det er uanstændigt, at Folketinget laver en lovgivning, der er så hullet som det, ministeren forsøger at køre igennem Folketinget, og jeg håber, at det trods alt i sidste øjeblik også med radikal hjælp vil lykkes at finde en model, så skatteministeren ikke får lov til at køre den linje igennem, som ingen af os kan være tjent med, og som er med til at skabe mistillid til det danske skattesystem.

Glistrup (FP):

Tak, hr. Stavad! Efter at jeg nu vedrørende dette spørgsmål har råbt i ørkenen igennem i hvert tilfælde 12 år om emnet, oplevede jeg for første gang én, der havde hørt mit hovedbudskab. Hvis man gennemfører det, ministeren lægger op til, vil det være præcis det samme set med skattevæsenets øjne, men det vil føre til den forskydning, at spekulanten, som hidtil kun har fået 70–80 pct. af fordelene, nu vil få 85–90 pct., eller som hr. Stavad sagde: En vedtagelse af ministerens forslag vil betyde, at udbyttet for den, som der var grund til at hjælpe, vil falde fra 15–20 pct. til 5–10 pct. – det var vist de tal, hr. Stavad selv anvendte.

Ja, lige præcis sådan er det, og sådan ved alle at det er, men der er dog ingen uden for Fremskridtspartiets kreds, der før har dristet sig til at sige det fra denne talerstol, og derfor skal der lyde en varmtfølt juletak fra Fremskridtspartiet til hr. Stavad.